

[Justitsministeren.]

Regler herom findes i Retsplejelovens §§ 29—32, som dels giver Hjemmel til i visse Tilfælde at lukke Dørene, dels giver Adgang til, selv om Dørene ikke kan lukkes, dog under visse Betingelser at forbyde offentlig Gengivelse af Retsforhandlingerne.

Ifølge § 29 kan Retten undtagelsesvis beslutte, at Forhandlingerne skal foregaa for lukkede Døre, naar Statens Forhold til fremmede Magter eller naar Hensynet til Sædeligheden eller Orden og Ro i Retslokalet kræver det. Det samme gælder, naar Sigtede er under 18 Aar, samt med Hensyn til Retshandlinger, der finder Sted uden for Domsforhandling, naar særegne Omstændigheder giver Grund til at antage, at Retsmødets Offentlighed vil være til Hinder for Sagens Oplysning. Dommene skal altid afsiges i et offentlig Retsmøde.

Ifølge § 31, 3die Stykke, der blev indsat ved Loven af 23. Juli 1932, kan offentlig Gengivelse af Forhandlingerne i Straffesager, selv om Dørene ikke er lukkede, af Retten forbydes, saafremt Sigtede er under 18 Aar og det begæres af Værgen eller en Repræsentant for Børneværnet. Endvidere kan offentlig Gengivelse af Forhandlingerne i Retten undtagelsesvis helt eller delvis forbydes, naar særlige Omstændigheder giver Grund til at antage, at en saadan Gengivelse vil tilføje en Person, der ikke er sigtet under Sagen, uforholdsmæssig stor Lidelse, eller endelig naar det begæres af den Sigtede og Retten skønner, at offentlig Gengivelse vil forvolde ham eller hans nærmeste en uforholdsmæssig stor Lidelse.

Da disse Regler i § 31 blev givet ved Loven af 1932, havde man overvejet, om man skulde give Hjemmel til under saadanne særlige Omstændigheder, som nævnes i Paragraffen, at lukke Dørene, saaledes som det allerede dengang var foreslaaet af det staaende Retsplejeudvalg. For imidlertid ikke at gøre større Indgreb i Retsplejens Offentlighed end nødvendigt indskrænkede man sig til at bestemme, at offentlig Gengivelse af Forhandlingerne ikke maatte finde Sted. Men efter de i Praksis i den senere Tid indhøstede Erfaringer maa det desværre antages, at det ikke i saa ganske faa Tilfælde sker, at en Forbrydelse, særlig naar det drejer sig om Pengeafpresning eller en Kønssædelighedsforbrydelse, overhovedet slet ikke

bliver anmeldt til Politiet, fordi den, der har været Offer for Forbrydelsen, foretrækker at forholde sig passiv, selv om han maaske derved udsætter sig for paa ny at blive Offer for Pengeafpresning, fremfor at anmelde Forbrydelsen og derved løbe Risikoen for at faa Sagen behandlet i et offentlig Retsmøde og derved faa sig selv, sit Familieliv med videre skandaliseret. Derfor kan man sige, at der er visse af disse Forbrydelser, der trives ligefrem i Ly af Retsplejens Offentlighed.

Foruden Hensynet til den forurettede vil ogsaa Hensynet til andre, der skal afgive Vidneforklaringer i disse Sager, kunne gøre det rimeligt at lukke Dørene. Det staaende Retsplejeudvalg har derfor enstemmigt indstillet, at der skaffes Hjemmel for i Straffesager at lukke Dørene, naar særlige Omstændigheder giver Grund til at antage, at offentlig Forhandling vil tilføje de ved Forbrydelsen forurettede eller Vidner uforholdsmæssig stor Lidelse. Dette Forslag er nu optaget i Lovforslagets § 29 Nr. 2.

Endvidere har det staaende Retsplejeudvalg indstillet, at der ogsaa gives Hjemmel til, at Dørene lukkes, naar det begæres af Sigtede, og Retten skønner, at der ellers vil forvolde ham eller hans nærmeste en uforholdsmæssig Lidelse, og at offentlige Hensyn ikke taler afgørende herimod. Skønt jeg har næret nogen Betænkelighed ved dette Forslag, har man dog, bl. a. under Hensyn til at Udvalgets Indstilling er enstemmig, optaget det i Lovforslaget som § 29 Nr. 3.

Naar Retsmødet i Henhold til disse nye Bestemmelser holdes for lukkede Døre, skal der ifølge det nye Forslag til § 73i beskikkes en Forsvarer for Sigtede. Retsplejeudvalgets Indstilling om disse Forhold er trykt i Lovforslagets Bilag 1.

Til sidst skal jeg nævne den nye Regel i Lovforslagets § 1017, der gaar ud paa, at det under Straf er forbudt i Tiden fra Domsforhandlingens Begyndelse indtil Dommens Afsigelse i en Straffesag at fremsætte Udtalelser, der ud over en Gengivelse af det i Retten passerede gaar ud paa at drøfte Skyldspørgsmaalet eller drøfte Sagens Udfald i øvrigt. Ogsaa dette Forslag er optaget paa Foranledning af det staaende Retsplejeudvalg, der i en Indstilling, trykt som Bilag 3, har henledt Opmærksomheden paa, at det i den senere Tid er hændt, at Dagspressen, medens Domsforhandlingerne i en